

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak nr. 06/39909 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Almelo, van 10 januari 2008 in het geding tussen:**

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 mei 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van _____ zich ook noemende _____ (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning te verlenen buiten behandeling gesteld.

Bij besluit van 8 augustus 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 januari 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 februari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 2 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank, door te overwegen dat de minister de door de vreemdeling aan de Koningin gerichte brief van 23 januari 2005 in redelijkheid heeft mogen opvatten als een verzoek om heroverweging van het besluit van 21 december 2004 tot afwijzing van een aanvraag om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, heeft miskend dat deze brief, gezien de inhoud ervan, een verzoek betrof om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

2.1.1. In voormelde brief van 23 januari 2005, die ter behandeling door de minister aan deze is doorgezonden, heeft de vreemdeling - samengevat weergegeven - onder verwijzing naar eerdere door hem gevolgde asielprocedures en zijn slechte gezondheidstoestand verzocht om met genade, eerlijkheid en recht naar zijn geval te kijken en hem zijn recht als goed arts en burger terug te geven. Bij brief van 13 mei 2005 heeft de vreemdeling - samengevat weergegeven - voormeld verzoek toegelicht en verzocht om het aan te merken als een verzoek om met gebruikmaking van een discretionaire bevoegdheid in zijn verblijf te berusten en hem een verblijfsvergunning te verstrekken.

2.1.2. In het licht van de jurisprudentie van de Afdeling ter zake (onder meer de uitspraak van 20 april 2007 in zaak nr. 200701566/1, JV 2007/264) heeft de rechtbank niet onderkend dat het aldus toegelichte verzoek niet anders kan worden begrepen dan als een aanvraag van de

vreemdeling om hem met toepassing van de in artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 neergelegde discretionaire bevoegdheid een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

2.1.3. Grief 2 slaagt.

2.2. Het hoger beroep is reeds hierom gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De overige grieven behoeven geen bespreking. Gelet op hetgeen hiervoor onder 2.1.2 is overwogen, heeft de minister de aanvraag van de vreemdeling bij het in bezwaar gehandhaafde besluit ten onrechte buiten behandeling gesteld met - voor zover thans van belang - de motivering dat niet is gebleken dat de vreemdeling een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd heeft ingediend. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het door de vreemdeling tegen het besluit van 8 augustus 2006 ingestelde beroep daarom gegrond worden verklaard en dit besluit worden vernietigd.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 10 januari 2008 in zaak nr. 06/39909;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 8 augustus 2006, kenmerk 0411-15-0187;
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling te worden betaald.

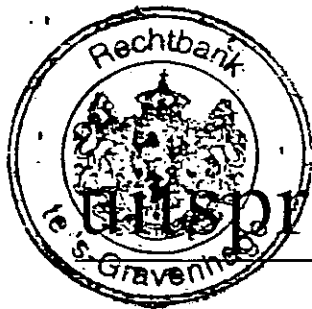
Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 september 2008

282-422.
Verzonden:

uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/39909 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 0411.15.0187,
eiser,
gemachtigde: mr. I.N. Schalken, advocaat te Apeldoorn, voorheen mw. mr. S. Sewnath
te Utrecht;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
niet verschenen.

1. Procesverloop en weergave van de gewisselde correspondentie.

Op 12 december 1998 heeft eiser een aanvraag ingediend om te worden toegelaten als vluchteling. De negatieve beslissing daarop is na ongegrond verklaring van het bezwaar en vervolgens van het beroep door een uitspraak van deze rechtbank zitting houdend te Den Bosch 20 februari 2004 onherroepelijk geworden.

Op 15 december 2004 is vervolgens een aanvraag gedaan die door verweerder is beschouwd als een zogenaamde herhaalde aanvraag. De afwijzing daarvan is in stand gelaten door de voorzieningenrechter in nevenzittingsplaats Arnhem, die het ertegen ingestelde beroep op 5 januari 2005 heeft afgewezen.

Op 23 januari 2005, ontvangen op 31 januari 2005, heeft eiser een brief gezonden aan Hare Majesteit de Koningin. De brief is blijkens een brief van 9 februari 2005 aan verweerder doorgezonden. Eiser vertelt in zijn brief aan H.M. de Koningin enige details over zijn leven en over kennelijk ervaren onrecht. Hij verzoekt de Koningin om met genade en eerlijkheid en recht naar [zijn] geval te kijken en [zijn] recht als goede arts en burger terug te geven voor [hem en zijn] gezin. Ook vraagt hij om hem met genade te behandelen in verband met diverse klachten met betrekking tot zijn gezondheid.

Verweerder heeft op 16 februari 2005 aan eiser meegedeeld dat hij de aanvraag niet in behandeling kan nemen omdat onvoldoende blijkt van zijn personalia.

Eisers gemachtigde stelt zich als zodanig bij brief van 13 mei 2005 en deelt daarbij mee dat zij het ministerie van justitie verzoekt "gebruik te maken van een discretionaire bevoegdheid om alsnog in het verblijf van verzoeker te berusten en aan hem een verblijfsvergunning te verstrekken."

Bij brieven van eisers gemachtigde van 21 juli 2005, 3 november 2005 en 30 december 2005 wordt aan verweerder meegedeeld dat eiser Nederland wenst te verlaten en wordt verzocht om hem, ten behoeve van vertrek naar Irak of Jemen, mee te delen dat "de 1F kwestie geen rol meer speelt".

Bij brief van 2 maart 2006 deelt verweerder mee aan eisers gemachtigde dat verweerder de verzoeken in onderlinge samenhang als een verzoek om heroverweging beschouwt. Ingevolge het gehanteerde beleid wordt dit beschouwd als een aanvraag die niet correct is ingediend en wordt gelegenheid gegeven om de aanvraag aan te vullen en in te dienen. Daarbij wordt eiser opdracht gegeven om voor 31 maart 2006 telefonisch aan het aanmeldcentrum Ter Apel moet kenbaar te maken dat hij een aanvraag wil indienen voor een verblijfsvergunning asiel. Er zal dan een afspraak worden gemaakt om hem in de gelegenheid te stellen om in persoon een aanvraag in te dienen.

Eiser heeft vervolgens een afspraak gemaakt om op 24 april 2006 om 16.00 uur in Ter Apel een aanvraag in te dienen. Hij dient daarbij diverse documenten over te leggen. Op verzoek van eisers gemachtigde van 20 april 2006 is die afspraak komen te vervallen.

Bij brief van 24 april 2006 deelt eisers gemachtigde mee dat het niet juist is om te veronderstellen dat eiser een asielverzoek wil indienen. Hij wenst terug te keren naar het land van herkomst [...].

Bij besluit van 16 mei 2006 heeft verweerder besloten dat kennelijk sprake is van een onvolledige aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel, dat er gelegenheid is gegeven die aan te vullen maar dat daarvan geen gebruik is gemaakt en dat de aanvraag daarom op grond van artikel 4:5 Algemene wet bestuursrecht niet in behandeling wordt genomen. Overwogen is daarbij dat geen aanvraag is ingediend voor een verblijfsvergunning regulier. In de begeleidende brief aan de gemachtigde wordt gesteld dat de aanvraag "asiel" danwel "regulier" niet in behandeling is genomen.

Voor wat betreft het verzoek om de 1F status niet langer te handhaven wordt in een afzonderlijke brief aan eisers gemachtigde meegedeeld dat die kwestie met het dossier ter nadere besluitvorming aan verweerdere IND unit te Schiphol wordt gezonden. Dat leidt tot de mededeling dat hierover in een onherroepelijk geëindigde procedure reeds is beslist.

Bij brief van 22 mei 2006 wordt bezwaar gemaakt tegen het besluit van 16 mei 2006. Het bezwaar wordt aangevuld bij brief van 4 juli 2006. Uit die aanvulling blijkt dat eiser nadrukkelijk geen verzoek heeft willen indienen om een verblijfsvergunning asiel te verkrijgen. "Hij wil van zijn 1F status af" en hij wil dat er in zijn verblijf berust wordt.

Voorts wordt verwezen naar een interne werkinstructie 2005/3 van verweerder.

Bij besluit van 8 augustus 2006, verzonden 9 augustus 2006, wordt het bezwaar ongegrond verklaard. De aanvraag is gedurende de bezwaarfase niet aangevuld en daarom nog steeds onvolledig. Niet is beargumenteerd waarom de aanvraag wel in behandeling zou moeten worden genomen. De IF-status staat wat verweerder betreft niet ter discussie, en de gezondheidstoestand van eiser is in de onderhavige procedure niet aan de orde.

Bij brief van 17 augustus 2006 heeft eiser daartegen beroep ingesteld.

Bij beroepschrift van 24 augustus 2006 van de voormalige gemachtigde van eiser wordt opgemerkt dat de initiële brief van eiser moest worden opgevat als een brief waaruit blijkt dat eiser "als een schrijnend geval" moet worden aangemerkt en een verblijfsvergunning toekomt en dat ten onrechte niet is ingegaan op het verzoek de "IF status op te heffen".

Bij aanvullend beroepschrift, ontvangen op 28 februari 2007, van de huidige gemachtigde van eiser, wordt aangegeven dat er twee kwesties aan de orde zijn, te weten het verzoek om een verblijfsvergunning en een verzoek om de IF status niet langer te handhaven. Met betrekking tot dat laatste wordt vermeld dat het niet langer de bedoeling is om te vertrekken naar Irak of Jemen.

Wat betreft het verzoek om een verblijfsvergunning wordt in het laatste aanvullend beroepschrift opgemerkt dat het verzoek door verweerder ten onrechte is aangemerkt als een verzoek om een aanvraag om een vergunning asiel in plaats van een vergunning regulier. Hij verwijst daarbij naar de gestelde schrijnende omstandigheden van eiser die dat indiceren. Bovendien leidt eiser uit de gevolgde bezwaarprocedure af dat ook verweerder begrepen heeft dat het om een reguliere verblijfsvergunning ging.

Bij brieven van 30 mei en 25 juni 2007 zijn tenslotte nog medische stukken aan de rechtbank ingezonden door eisers gemachtigde. Bij brief van 25 juli 2007 worden stukken met betrekking tot eisers dochter toegezonden en een document waaruit blijkt dat eiser het IOM op 16 maart 2004 en 18 januari 2005 heeft verzocht om hulp bij terugkeer naar Irak.

Er is geen verweerschrift opgesteld omdat verweerder meende daartoe niet in de gelegenheid te zijn.

Het beroep is ter zitting van 4 september 2007 behandeld. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is, zoals te voren aangekondigd, niet verschenen.

2. Overwegingen

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

In deze zaak gaat het om de vraag of verweerder de aanvraag van eiser als onvolledige aanvraag heeft kunnen aanmerken.

Een van de meest essentiële elementen van een aanvraag is dat wordt duidelijk gemaakt welk besluit verlangd wordt van het bestuursorgaan.

Zoals hierboven uiteengezet, werd eerst aan H.M. de Koningin gevraagd om met genade en eerlijkheid en recht naar [eisers] geval te kijken en [eisers] recht als goede arts en burger terug te geven voor [eiser en zijn] gezin. Ook vraagt hij om hem met genade te behandelen in verband met diverse klachten met betrekking tot zijn gezondheid. Dat verzoek duidt naar het oordeel niet specifiek op enig besluit, laat staan specifiek om een besluit op grond van de Vreemdelingenwet 2000. Dat verweerder dan ook onmiddellijk aangeeft het verzoek, al is het reeds vanwege de ontbrekende personalia, niet in behandeling te kunnen nemen, is dan ook niet verrassend.

Vervolgens verzoekt eisers gemachtigde aan verweerder "gebruik te maken van een discretionaire bevoegdheid om alsnog in het verblijf van verzoeker te berusten en aan hem een verblijfsvergunning te verstrekken."

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in zijn beslissing van 16 mei 2006 op de initiële brief van eiser in redelijkheid kunnen beschouwen als kennelijk gericht op heroverweging, een verzoek dat, gelet op het door verweerder in redelijkheid gehanteerde beleid, vanwege de onvolledigheid niet kon gelden als een gedane aanvraag, terwijl terecht gelegenheid was gegeven om de aanvraag aan te vullen terwijl van die gelegenheid geen gebruik is gemaakt.

Overigens had verweerder gelet op de brieven van 21 juli 2005, 3 november 2005 en 30 december 2005 waarin wordt meegedeeld dat eiser helemaal niet in Nederland wenst te blijven naar het oordeel van de rechtbank ook kunnen beslissen dat eiser niet ontvankelijk is omdat hij geen belang (meer) heeft bij een besluit op zijn verzoek.

Wat daar ook van zij, in de bezwaarfase is de aanvraag evenmin concreter gemaakt.

Integendeel, waar eerst geen enkele referte was gedaan aan een verblijfsvergunning "regulier", wordt in bezwaar nadrukkelijk aangegeven dat geen verblijfsvergunning "asiel" beoogd wordt. "Hij wil dat in zijn verblijf berust wordt.", waarmee dan kennelijk - de nu uitgesproken afkeer van een verblijfsvergunning "asiel" beschouwend - beoogd wordt een verblijfsvergunning regulier aan te vragen.

Niettemin wordt vervolgens dit verzoek niet verder aangevuld met voldoende concrete feiten en omstandigheden, zoals van eiser, vertegenwoordigd door een professionele rechtshulpverlener, mocht worden verwacht. Zeker waar eerder zo uitdrukkelijk is uitgesproken dat eiser die niet in Nederland wil blijven maar naar Irak of Jemen wenst te vertrekken, daar had verwacht mogen worden dat een radicaal gewijzigd standpunt tenminste concreet zou worden neergelegd in een duidelijke aanvraag, voorzien van argumenten en de nodige documenten.

Een enkele verwijzing in de brief aan H.M. de Koningin naar eisers medische toestand was vanzelfsprekend onvoldoende, terwijl eiser ook eerder in de procedure in de gelegenheid is gesteld daarover nader uit te weiden. Dat eiser pas in beroep medische verklaringen heeft overgelegd is onnodig laat en in elk geval te laat omdat niet is duidelijk gemaakt waarom die niet voor het bestreden besluit hadden kunnen worden overgelegd.

De rechtbank overweegt dat, voor zover het bezwaar er nog wel op gericht was een verblijfsvergunning asiel danwel regulier te verkrijgen, aan eiser voldoende duidelijk is

gemaakt dat de aanvraag onvolledig was. Verweerder heeft eiser in de gelegenheid gesteld de aanvraag verder aan te vullen met noodzakelijke gegevens en deze vervolgens volledig in te dienen, maar de door eiser zelf daartoe op uitnodiging van verweerder gemaakte afspraak is door eisers gemachtigde afgezegd.

Ook tijdens de bezwaarfase is van eisers zijde niets ondernomen om de aanvraag aan te vullen. In die zin is derhalve volkomen begrijpelijk dat verweerder inhoudelijk gezien in redelijkheid tot de conclusie kon komen dat de aanvraag onvolledig was en buiten behandeling kon worden gesteld.

Voor wat betreft de IF kwestie overweegt de rechtbank, ook ten overvloede, dat die kwestie in primo en in bezwaar door eiser naar voren is gebracht vanwege zijn voorgenomen vertrek uit Nederland, om zijn verblijf in Irak of Jemen mogelijk te maken. Verweerder heeft bij afzonderlijk schrijven schriftelijk aangegeven niets aan het hierover na de eerdere procedures in rechte onherroepelijk geworden standpunt te kunnen veranderen. In het beroep is voor het eerst concreet gesteld dat eiser in Nederland wil blijven en juist niet meer weg wil, en dat hij wil blijven onder een vergunning "regulier" door erkenning als schrijnend geval, maar dat de IF kwestie daartoe misschien in de weg zit. Ook wat dit punt betreft is eiser derhalve volstrekt inconsistent. Voor zover in beroep duidelijk geen verblijfsvergunning "asiel" maar een verblijfsvergunning "regulier" beoogd wordt, faalt dat beroep, omdat, zoals door verweerder in het bestreden besluit reeds was overwogen, de aanvraag daartoe onvolledig is.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank

- Verklaart het beroep ongegrond;

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.C. Berg en in tegenwoordigheid van J.J.W. Klein Ligtenberg-Steffens als griffier in het openbaar uitgesproken op

10 JAN 2008

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage [geen hoger beroep in visum zaken].

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat.

Afschrift verzonden: 10 JAN 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 5 FEB 2008	
ZAAKNR.	053
AAN:	VJ
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afzender: Postbus 10320, 7301 GH Apeldoorn

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Tevens per fax: 070-3651380

Toevoeging is aangevraagd

Inzake: het hoger beroep van: de heer

Kenmerk IND: 0411.15.0187
CRV nr.:

HOGER-BEROEPSCHRIFT

.....
Geeft eerbiedig te kennen:

....., geboren op hierna te noemen de
appellant, van Iraakse nationaliteit, verblijvende te AZC Leersum, voor deze zaak woonplaats
kiezende te Apeldoorn aan de Regentesselaan 9 (Postadres: Postbus 10320 te 7301 GH
Apeldoorn,) op het kantoor van de advocaat en procureur mr. I.N. Schalken, die gelet op het
bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart door de appellant
bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van
de rechtbank te 's-Gravenhage (nevenzittingsplaats Almelo) van 10 januari 2008 met het
kenmerk Awb 06/39909 BEPTDN/BE.

Appellant kan zich niet verenigen met de bovengenoemde uitspraak en voert daartoe de
volgende grieven aan.

Appellant legt hierbij een afschrift over van deze uitspraak van 10 januari 2008 (productie 1).

Grief 1:

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat de staatssecretaris van Justitie, verder te noemen de verweerder de brief van 23 januari 2005 aan de Koningin niet in behandeling heeft kunnen nemen, alleen al vanwege de ontbrekende personalia.

Toelichting op grief 1:

Ingevolge IND werkinstructie nr. 2005/35 dient de brief d.d. 23 januari 2005 van appelland aan de Koningin te worden gezien als een zogenaamde 14-1 brief. Op 31 januari 2005 heeft het Kabinet der Koningin de brief ontvangen (**productie 2**) en op 22 februari 2005 (**productie 3**) heeft de IND de brief met de volledige personalia van appelland ontvangen. Bij brief van 31 januari 2006 biedt verweerder zijn excuses aan voor de late beantwoording van de brief en deelt mee dat de brief ter verdere behandeling wordt doorgeleid naar de verantwoordelijke unit van de IND (**productie 4**). De brief is derhalve wel in behandeling genomen. In de brief verzoekt appelland voor hemzelf en zijn gezin om in Nederland te mogen blijven ("mijn gezin en mij een kans te geven op een normaal leven in Nederland") en zijn zaak opnieuw te bekijken. Bovendien verzoekt de toenmalig gemachtigde van appelland bij brief van 17 mei 2005 om de brief van 23 januari 2005 aan de Koningin aan te merken als een verzoek om aan hem een verblijfsvergunning te verstrekken op grond van de discretionaire bevoegdheid.

Grief 2

- Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat verweerder in zijn beslissing van 16 mei 2006 op de initiële brief van eiser in redelijkheid kunnen beschouwen als kennelijk gericht op heroverweging, een verzoek dat, gelet op het door verweerder in redelijkheid gehanteerde beleid, vanwege de onvolledigheid niet kon gelden als een gedane aanvraag, terwijl terecht gelegenheid was gegeven om de aanvraag aan te vullen terwijl van die gelegenheid geen gebruik is gemaakt.
- Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat verweerder inhoudelijk gezien in redelijkheid tot de conclusie kon komen dat de aanvraag onvolledig was en buiten behandeling kon worden gesteld.
- Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat voor zover in beroep duidelijk geen verblijfsvergunning "asiel" maar een verblijfsvergunning "regulier" beoogd wordt, dat beroep faalt, omdat, zoals door verweerder in het bestreden besluit reeds was overwogen, de aanvraag daartoe onvolledig is.

Toelichting op grief 2:

Omdat appelland de brief van 23 januari 2005 vóór 18 maart 2005 heeft ingediend kan er geen sprake zijn van een onvolledige aanvraag. De vereisten die de wet en regelgeving aan aanvragen stelt (leges- en mvv-vereiste, de wijze van indiening van de aanvraag) kunnen ingevolge de werkinstructie nr. 2005/35 niet gesteld worden aan 14-1 brieven die zijn ingediend voor 18 maart 2005. Voor deze aanvragen geldt dan ook een vrijstelling van het leges- en mvv-vereiste alsmede de voorgeschreven wijze en de plaats van indienen van de aanvraag door de vreemdeling. Omdat de aanvraag niet onvolledig was heeft verweerder de

aanvraag ten onrechte op deze grond buiten behandeling gesteld en het bezwaar daartegen ongegrond verklaard.

Subsidiair merkt appellant dat, ook al zou de brief na 18 maart 2005 zijn ingediend, verweerder deze niet op goede gronden buiten behandeling heeft gesteld. Deze brief van 23 januari 2005 is gezien de inhoud immers te beschouwen als een reguliere aanvraag en voor deze aanvragen geldt dat de vreemdeling het juiste formulier bij de gemeente moet indienen. Verweerder heeft appellant niet in de gelegenheid gesteld om op deze wijze de aanvraag volledig te maken.

In plaats daarvan heeft verweerder de aanvraag opgevat als een onvolledige asielaanvraag en aan appellant te kennen gegeven dat hij zich diende te wenden tot aanmeldcentrum Ter Apel voor het indienen van een asielaanvraag. Ten onrechte heeft verweerder de aanvraag opgevat als een asielaanvraag. Appellant heeft zich immers voornamelijk beroepen op omstandigheden die zien op de situatie in Nederland (de lange verblijfsduur in Nederland, zijn gezin dat in Nederland verblijft en zijn slechte gezondheidstoestand) Ook heeft appellant verzocht om de 1F status op te heffen. Deze kwestie zou echter in het geheel niet aan de orde komen bij de onvolledige asielaanvraag. Toen dit duidelijk werd (in een telefonisch contact met de IND) is namens appelland de afspraak om naar Ter Apel te gaan afgezegd. In de beschikking van 16 mei 2006 staat eveneens aangegeven dat het verzoek om opheffing van de 1F status (brieven van 21 juli 2005 en 3 november 2005) separaat worden behandeld.

In genoemde beschikking, waarbij de aanvraag niet in behandeling is genomen, schrijft verweerder dat appelland bezwaar kan maken tegen de beschikking. Het feit dat er bezwaar openstond duidt er eveneens op dat het besluit moet worden gezien als een beslissing op een aanvraag regulier. Namens appelland is in het bezwaarschrift aangevoerd dat er inhoudelijk een beslissing genomen dient worden en is verwezen naar de aandachtspunten (reguliere omstandigheden) genoemd in bijlage 1 van IND werkinstructie nr. 2005/3. Bovendien heeft de gemachtigde van appelland bij brief van 6 juli 2006 een kopie van de brief van J.W. Peterse, psychiater, d.d.4 juli 2007 gezonden waarin staat dat appelland een ernstige depressie heeft die medicamenteus behandeld wordt, met het verzoek deze mee te nemen in de beslissing op bezwaar. Ook dit betrof een omstandigheid die niet asielgerelateerd is en betrekking heeft op de situatie in Nederland.

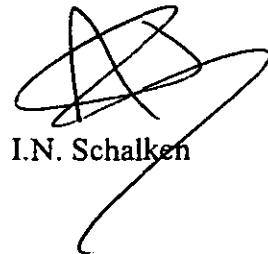
Verweerder had de 14-1 brief inhoudelijk dienen te beoordelen op schrijnendheid. Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat verweerder inhoudelijk gezien in redelijkheid tot de conclusie kon komen dat de aanvraag onvolledig was en buiten behandeling kon worden gesteld.

Het is op deze gronden dat de appellant uw Raad verzoeken:

1. het hoger beroep gegrond te verklaren;
2. de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage (nevenzittingsplaats Almelo) van 10 januari 2008, met het kenmerk AWB 06/39909 BEPTDN/BE te vernietigen;
3. het door de verweerder bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren;
4. het primaire besluit van 16 mei 2006 en de beslissing op bezwaar van 8 augustus 2006 van verweerder te vernietigen en een termijn te bepalen waarbinnen verweerder opnieuw in de zaak zal dienen te voorzien, dan wel een zodanige beslissing te nemen als uw Afdeling in goede justitie vermeent te behoren;
5. verweerder veroordelen in de kosten van de procedure in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep.

Apeldoorn, 5 februari 2008

Gemachtigde,

I.N. Schalken

....